

Despre acum și odinioară la **BÂLCIUL DIN CIOLPANI**

Promenadă, mare distracție și târguie!

Uf, căldură mare și acum, de sărbătoarea Sfânta Mărie Mare. Dar arșița n-a topit tot. După evlavia cuminte a slujbelor de închinare, ritmul vieții și tradițiilor și-a reluat pulsul. Așa a fost miercuri, 15 august. La fel ca odinioară. De zeci de ani, lumea de poveste a bâlciului (iarmaroc, târg - cf. DEX) din Ciolpani își primește invitații.

Eugen **DICHISEANU**

Vă amintiți, nu? „Lăutari cu țambalul și flașnete, și claranete cu toba mare, și trâmbicioare, și fluierașe, și hârâitori, și clește clănținind pe grătare, și strigăte, și zbierete, și chiote! - e o plăcere!... și un miros de grătar încins! - e o bunătațe!”... („La Moși”, de I.L. Caragiale, la 1900).

Bașca, personaje din basme, călușei, tras la țintă, cumpărutul de ustensile gospodărești, podoabe, zorzoane sau mărunțișuri din dulcea lume a lucrurilor care nu-ți trebuie numaidecât, plus câte altele - toate, se întâmplă la zaiafetul din Ciolpani.

„Zbor” în... lanțuri

Da, se poate. Și există, trăit cu vioieșie și inima la gât de toți cei care se încumetă să se dea în ele. Asta, dincolo de bușituri în mașinuțe electrice, de zumzăitul roții norocului, probe de forța brațelor, freământul și hărmlăiaia altor întreceri. Bucuria copiilor e anunțată cu larmă și îndemnuri, însoțite de zâmbete ale celor mari și...plata jucăriilor râvnite.

Prețuirea tradițiilor

Obiceiul iarmarocelor vine de departe, în timp. Dintotdeauna, el însoțește sărbători ale trecerii anotimpurilor sau reperi importante ale credinței noastre religioase.

La Ciolpani, patrimoniul acestor tradiții e păstrat și adus în actualitatea contemporană de buna gospodărire a administrației locale, condusă de edilul Bogdan Cristian Călin, vicele Ioniță Ilie, Consiliul Local, sprijiniți de cărturari și artiști. Să amintim vechiul meșteșug al olarilor de la Piscu - reînsuflețit de oameni aleși, minunata Mănăstire de măicuțe din Țigănești - monument istoric și frumusețea naturii locurilor care adăpostesc așezarea comunei.

Toate sunt parte din „veșnicia care s-a născut la sat”, cum bine se așează aici cugetarea lui Lucian Blaga.

